

Мій Києве, гайда до неї

Микола Вінграновський

Мій Києве, гайда до неї.
Гайда, мій Києве-листопад —
В багряно-сизому інеї,
У сизо-збурену небопадъ

Здійми мені хоча б якесь
Літатенятонько нещасне.
Мій Києве, надія гасне.
У тремі серця я увесь.

Забуті, стишені жінки!
Як я вас знаю і не знаю...
Вже стільки літ я забуваю
Одних очей два їжаки.

Що варте ще одне страждання
До всіх вминутих страждань,
І вічне, вічне поспішання
На свято серця і жадань!..